

תפילה למשה

יוצא לאור על ידי בית הכנסת "תפילה למשה" שכונת נאות יצחק, לוד

גליון מספר 68

בראי הפרשה

מאת הרב משה יוחאי רז שליט"א, רב בית הכנסת

השיבות הדגמה האישית

בפרשתנו קוראים אנו על התמודדות יעקב עם השטן, שרו של עשו. אין לנו משג ביעקב אבינו, בחיר האבות. אין אנו מבינים כיצד יכול אדם לגבר על מלאך. והלא דניאל מלאך, והלא דניאל מלאך, העיד כי לא עצר פח, והודו נהפך עליו למשחית... ונשמה לא נשארה בו (דניאל י). כל זה מראית מלאך, על אחת כמה וכמה התאבקות עמו! אבל, כאמור, אין לנו משג - לא ביעקב אבינו, ולא במלאכים. אם כן, מדוע נכתב כל זה? כדי ללמדנו לפי משגינו, כאשר הורנו רבותינו.

ומה הורנו? רבנו דון יצחק אברבנאל זצ"ל כתב, שהשטן נסה למצא נקדת תרפה ביעקב אבינו. וכבר אמרו חז"ל (ברכות סא.) שהיצר הרע דומה לזבוב, המאתר כל פצע ונמשך לכל לכוף. נסה, ולא מצא - עד שנקע את כף ירכו, הינו ששלט ביוצאי ירכו במהלך הדורות. תמיד נמצאו יהודים שפשלו, שנפלו ברשות שרו של עשו באותן תקופות שהיו בני ישראל תחת ידו של עשו. אבל במהרה תפציע שמש הגאלה - "ויבא יעקב שלם", כל ישראל יגאלו ויבאו על תקונם, ולא ידח ממנו נדח, ולא יהיה יהודי שלא יגאלו! עד כאן דברי רבנו האברבנאל. ואנו תוהים: הלא השטן בקש לפגע ביעקב אבינו עצמו, ונקע את כף ירד יעקב בעצמו, ויעקב בעצמו צלע על ירכו. ואיך תאמר שלא היתה לו שליטה אלא על מקצת מבני בניו?

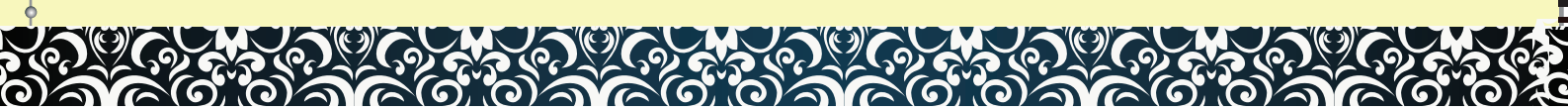
ומכרחים לומר - וידגש ברעה - שאין הפונה ליעקב אבינו עליו השלום, הבחיר שבאבות, אלא רק ללקח שיש כאן לגבינו מפרשה זו! - מכרחים לומר, שאם יש פגם בצאצאים, מי יודע פעבר כמה דורות, יש כבר שרש ממנו באבות! הם כבר "צולעים", אינם משלמים!

כשנמצא הלל באדמה, ולא נודע מי הפהו. כשמתברר שיש בעם ישראל רוצח, רועשת הארץ. גדולי הסנהדרין מודדים אל העיר הקרובה, מביאים עגלה ערופה, זקני העיר מתודים, והכהנים מתחננים: "כפר לעמך ישראל אשר פדית". ודרשו חז"ל: "ראויה כפרה זו שתכפר על יוצאי מצרים" (הוריות ו.). אם יש רוצח בעם ישראל, ודאי לא קבל חנוף משלם, והוריו זקוקים לכפרה. והוריהם, והורי הוריהם, וכך דור אחר דור, עד לשרש החסרון, שעלול להמצא ביוצאי מצרים, בדור הראשון!

כשאחת, בילגה, המירה דתה בעת הפבוש הינוי והתבטאה על עבודת בית המקדש בזלזול, קנסו חכמים את כל המשמרת של בית אביה. כי השחתה אינה נוצרת בחלל ריק! (ספח נו:). "כי משרש מתוק לא יצא מרי!" (רמב"ן דברים כט, יז) ומעשה באחד שהתלונן לפני הרב מבריסק מרן הגרי"ז הלוי זצ"ל. ספר לו שאחד מילדיו לא גלה רגשי חסד נאותים באיזה ענין. התרגש הרב, ופסק: "שקר הדבר, הוצאת דבה!" שאלוהו: "מאין הנחיצות, אוילי אמת הדבר?" אמר: "לא יכול להיות, שכן אבא [הגאון רבי חיים מבריסק זצ"ל] היה משלם בחסד, בלי גבול!" ואם האב משלם לחלוטין, מטבע הדבר בצאצאיו כטבע!

כמה מטיל הדבר אחריות עלינו, כהורים. אם רצוננו שצאצאינו ילכו בדרך הישר, בדרך אבות, ויהיו ספוגים מורשת ואמונה, עלינו להשגיח על ארחותינו שלנו, להוות דגמה אישית בעצמנו! (מעין השבוע)

<p>הרימו מכשול מדרך עמי: * אין לקרוא את הגליון בשעת התפילה ובקריאת התורה * הגליון אסור בטלטול במקום שאין עירוב</p>	<p>זמני השבת (לפי אופק לוד) הדלקת נרות: 16.19 צאת שבת: 17.10 רבנו תם: 17.41</p>	<p>פרשת וישלח י"ז בכסלו תשע"ז הפטרה: 'חזון עובדיה'</p>
--	---	--

ענין פפרשה

מאת הגאון הרב אלעזר רז שליט"א
ראש ישיבת פלא יועץ

דרכו של יצר

בגמרא (ברכות נד:) אמרו ששלושה צריכין שימור, ואחד מהן 'תלמידי חכמים' כי השטן מקנא בהם, כיון שעוזבים עבודת עולם הזזה ועוסקים בעבודת האל יתברך, ומנסה לרודפם, ומביא להם כל מיני הפרעות ומחלוקות, וטרדות - של פרנסה, ורפואות, ורדיפות, כדי שיתרפו מן התורה, ומצפה לתכלית אחת שיאמר "אני מיואש" אני כבר לא יכול. ומצד שני, צריך האדם הזה לומר: אני לא מתייאש! למרות שסובבים אותי בעיות וטרדות ונסיונות אף על פי כן אני לא מש מן התורה, ואף על פי שגם בתורה עצמה קשה לי, כגון עומס הלימודים, וחוסר ההבנה הנאותה, וגם השכחה גוברת, וכביכול אין הצלחה בלימודים, עם כל זאת: אני חזק בתורה, ולא עוזב את התורה, אני אוהב את התורה ואני מוסר עצמי למען התורה.

וכל זה מרומז בפרשתנו, ששרו של עשו - הוא יצר הרע נלחם עם יעקב. וכמו שנאמר **ויותר יעקב לבדו** - שוקד על תלמודו. **ויאבק איש עמו** - זה יצר הרע, עד שמכניס בו "אוש", ומראה לו כמה אתה שחור במעשיך וכמו שנאמר **עד עלות השחר** - שמעלה בליבו שחרורית מעשיו. **וירא כי לא יכול לו** - כי מתחזק ולא נופל ברשתו. אזי מיד מנסה לפגוע באמונתו וזהו **ויגע בכף ירכו**, "בכף" גימטריא "אמונה" וגם ב'רכו' - זה התורה שעליה עומד הכל. **ותקע כף ירך יעקב** - קצת נפגע האדם ומתרפה. כשרואה השטן כך אומר לו: **שלחני כי עלה השחר** - כלומר תן לי להכשילך בקל שהרי עלה שחרירות מעשיך. **ויאמר יעקב "לא אשלחך"**! לא אתן לך שחרור ללכודני. ואדרבא ממך אתחזק ואהפוך אותך לטוב. וזה שאומר **כי אם ברכתני אתה בעצמך. ויאמר אליו השטן מה שמך** - כלומר במה כחך להתחזק, **ויאמר "יעקב"**! פירוש על ידי "תורה" כמו שנאמר 'ועיקב איש תם יושב אהלים'. **וישאל יעקב את השטן הגידה נא שמך**, כיצד אתה מפתה את העולם? ענה לו "למה זה תשאל לשמי" כלומר "אין אני נותן להם להכירני!" כי הם חיים בלי התבוננות בלי חשבון בלי מוסר. אבל המתבונן מתעלה ולבסוף מתרפא רפואת הגוף והנפש ומצליח, כמו שנאמר **ויזרח לו השמש** פירש רש"י לרפאותו. ה' יזכנו ללמוד "מוסר" ולחשבן את מעשינו. אכ"ר.

וזה מצאנו אצל יעקב אבינו שסבבהו צרות רבות, כמו שנאמר (איוב ג, כו) "לא שְׁלוֹתִי ולא שקטתי ולא נחתי" מכל מיני צרות, אף על פי כן זכה לבסוף לנצח, כמו שנאמר "ויבא יעקב שלם". וגם אם נפגע ונופל, מכל מקום בזכות התורה - מנצחים, והתורה עומדת לו וממליצה עבורו (ראה סנהדרין צט: בפירוש רש"י), וזוכה לכפרת עוונות (עיין ביאור הלכה סימן תקעא). אך בל ישכח הלומד, שעם עומס הלימוד, יקבע לעצמו גם לימוד מוסר וחשבון הנפש מידי לילה (כמו שכתוב בזוהר ובראשונים ע"ה) ואז דרכו לבטח ויראה אחרית ותקוה.

טיפות של מצוה

סיפור לשלחן השבת

בְּכָל יוֹם, בְּדַרְכּוֹ לַתְּלִמוּד תּוֹרָה, הָיָה הַנַּעַר בֶּן צִיּוֹן [לְיָמִים הָרַב בֶּן צִיּוֹן אָבֵא שְׂאוּל זִיע"א] עוֹבֵר דְּרָךְ הַסַּנְדְּלָרְיָה שֶׁל אָבִיו, רַבִּי אֱלִיהוּ. "אָבֵא!" הָיָה קוֹרֵא בְּקוֹל, "בְּקֹר טוֹב, וְיוֹם טוֹב!" וְאַחַר הָיָה מְמַשֵּׁיךְ בְּדַרְכּוֹ, אֶל הַתְּלִמוּד תּוֹרָה. אוֹלָם, בְּאַחַד הַיָּמִים שֶׁנָּה הַנַּעַר מְמַנְהָגוּ, וְלֹא הִגִּיעַ אֶל הַסַּנְדְּלָרְיָה, לְבַרְךָ אֶת אָבִיו בְּ"בִקְר טוֹב". מַדּוּעַ? מַה יוֹם מִיּוֹמִים?

וּבְכֵן, בְּאוֹתוֹ יוֹם יָצָא בֶּן צִיּוֹן מִן הַבַּיִת, וְהִבְחִין בְּחֻלְבֵן הַפּוֹסֵעַ לְפָנָיו, לְצַד חֲמוּרוֹ הַטָּעוֹן פְּדֵי חֵלֶב. בְּאוֹתָם יָמִים לֹא הָיוּ קוֹנִים אֶת הַחֵלֶב בְּשִׁקִּיּוֹת אוֹ בְּאַרְיִזוֹת קֶרְטוֹן. הַחֻלְבֵן הָיָה מִבֵּיא אֶת הַחֵלֶב מִן הַרְפֵּת בְּכַדִּים גְּדוֹלִים, שֶׁהַמְכָּסָה שֶׁלָּהֶם נִרְאָה כְּסִפֵּל גְּדוֹל וְנִפְחוֹ הָיָה לִיטֵר אֶחָד. בְּכָל בְּקֹר הָיָה מְעַמִּים עַל חֲמוּרוֹ אֶת אֲרָגָי הַבְּקָבוּקִים, וְיוֹצֵא לְסַבּוּב הַקְּבוּעַ. מְדַלֵּת לְדַלֵּת הָיָה עוֹבֵר, יוֹצֵק חֵלֶב לְכַלְיָהוֹן שֶׁל עֵקְרוֹת הַבַּיִת, וּמִקְבֵּל אֶת תְּמוּרָתוֹ. בְּבִקְר הַהוּא צֶעֶד בֶּן צִיּוֹן אֶל הַתְּלִמוּד תּוֹרָה, וּבְמִרְחַק מֶה לְפָנָיו פָּסַע הַחֻלְבֵן. וְהִנֵּה, קָלְטוּ עֵינָיו הַחֲדוֹת שֶׁל בֶּן צִיּוֹן כִּי מִתְחַתִּיתוֹ שֶׁל הַכֵּד הַגְּדוֹל, שֶׁהָיָה תְּלוּי עַל צֵדוֹ שֶׁל הַחֲמוּר, נִטְפוּ טְפוֹת חֵלֶב זְעִירוֹת, בְּזוֹ אַחַר זוֹ. בֶּן צִיּוֹן הִבִּין לְאַלְתֵּר אֶת הַמְתַּרְחַשׁ מוֹל עֵינָיו, דְּרָךְ סֶדֶק צֵר בְּתַחֲתִית הַכֵּד, נוֹטֵף לוֹ הַחֵלֶב וְהוֹלֵךְ לְאַבּוֹד. "מַצּוֹה שֶׁל הַשֶּׁבֶת אֲבָדָה הַזְדַּמְנָה לְפָנָי!" חֲלָפָה מַחֲשָׁבָה בְּרֵאשׁוֹ שֶׁל הַנַּעַר. הוּא מֵהָר אֶל הַחֲמוּר, הַסִּיר אֶת הַמְכָּסָה מֵעַל הַכֵּד, וּמֵהָר לְהַפֵּךְ אוֹתוֹ תַּחַת הַכֵּד, לְקַבֵּל אֶל תּוֹכוֹ אֶת טְפוֹת הַחֵלֶב. וְהַחֻלְבֵן? הֵיכֵן הָיָה? וּבִכֵּן, הַחֻלְבֵן נַעֲדָר בְּאוֹתָם רִגְעִים מִן הַמְּקוֹם, מְשׁוּם שֶׁזֶה עֵתָה עֹצֵר אֶת הַחֲמוּר לַחֲנִיָּה קִצְרָה, נִטֵּל אֶת אֶחָד הַכֵּדִים בְּיָדוֹ, וְהַסְתּוֹבֵב בֵּין דְּלִתּוֹת הַבַּתִּים הַסְמוּכִים... וּבִינְיָתִים, בֶּן צִיּוֹן מִמְתִּין עַד שֶׁהַמְכָּסָה יִתְמַלֵּא, וְאִז מְרִים אוֹתוֹ בְּזֵהִירוֹת, וּמְרוֹקֵן אוֹתוֹ אֶל תּוֹף הַכֵּד, וְשׁוֹב, בְּזֵרִיזוֹת, שָׁב וּמְנִיחַ אוֹתוֹ תַּחַת הַכֵּד, לְקַבֵּל אֶת הַטְפוֹת הַנוֹסְפוֹת... "מַה אֶתָּה עוֹשֶׂה?!" נִשְׁמַע לְפִתְעַ הַקּוֹל מֵעֲלָיו. הָיָה זֶה קוֹלוֹ שֶׁל הַחֻלְבֵן, שֶׁשָּׁב מִסַּבּוּב הַחֲלָקָה. "אַה", הַשִּׁיב הַנַּעַר בְּבִישָׁנוֹת, "אֲנִי מְקִים מִצְוֹת הַשֶּׁבֶת אֲבָדָה, חֻבֵּל עַל הַחֵלֶב, שֶׁיִּלָּךְ לְאַבּוֹד..." "שְׁטִיּוֹת!" בִּטֵּל הַחֻלְבֵן אֶת דְּבָרָיו, "בְּסוֹף הַכֵּל מְדַבֵּר בְּטְפוֹת..." "נְכוֹן", הַשִּׁיב הַנַּעַר וְעֵינָיו בְּעֵרוֹ, "אוֹלָם גַּם טְפוֹת הֵן מִמּוֹן שֶׁל יְהוּדִים..." (רַבֵּנוּ הַאוֹר לְצִיּוֹן)

סעודה ראשונה

חנוני אחד עמד בפתח חנותו העמוסה בסחורה, לפתע חמק נער פנימה וחטף מהחנות לחמניה אחת וברת. הסוחר החל במרדף אחר הנער, אך הנער שהיה קל רגליים ברח מסמטה לסמטה עד שכעבור חצי שעה התיימש החנוני וחזר לחנותו. אך משנכנס לחנות חשכו עיניו, החנות היתה ריקה לגמרי, לא נשאר בה מאומה. כעת הבין את המלכודת. הנער הגנב לא היה אלא שליח של קבוצת גנבים מתוחכמים, אשר שלחוהו להוציא את הסוחר מחנותו בכדי שהם יוכלו לבצע את זממם... כך עובד איתנו היצר, הוא מביא לאדם נפילה קטנה, אך לא אליה מטרתו, הוא חפץ שהאדם יכנס לעצב ולקטנות, וממנה יהא קל ליצר להפילו ברשתו עוד. אילו היה החנוני חכם, היה אומר לילד, וכי בשביל לחמניה אחת אפקיר את כל החנות? מחשבה הגיונית זו היתה מצילה אותו מהפסד ענק של חנות שלימה. כך יש לאדם להתנהל מול היצר הרע, כאשר הוא מנסה להפילו בדבר קטן, יטען: וכי בשביל מכשול אחד אתימש מכל עתידי? אדרבה ישמור על עצמו יותר ויותר בכדי שלא ישל שוב. ובספר דברי ישראל כתב לרמוז רעיון זה בפרשתינו "אם יבוא עשן אל המזנה האחת והכהו - אם יצליח היצר לפגוע באדם ולהכשילו פעם אחת, אל לא להשבר, אלא 'נהיה המזנה הנשאר לפליטה'. מכאן ואילך יתחזק ויצליח. וכך הוא בכל דבר, גם אם הפסיד האדם ולא בא לשיעור כמה ימים, לא יאמר השבוע כבר הפסדתי, וימשיך להחסיר, לא ולא! אלא יתפוס את מה שנשאר ומזה יקבל כח להמשיך הלאה.

סעודה שניה

בברכת הלבנה אנו אומרים: בָּרוּךְ יוֹצֵרָךְ בָּרוּךְ עוֹשֶׂךָ בָּרוּךְ קוֹנֵךְ בָּרוּךְ בּוֹרְאֵךְ. ראשי התיבות של ארבע תיבות הללו הם: יעקב. ויש לבאר למה רומזים את יעקב אבינו בברכת הלבנה. כי הנה יעקב אבינו עליו השלום, התמודד עם עשיו הרשע עוד בבטן אמו, כמו שנאמר (הושע יב, ד) 'בִּבְטֶן עֶקֶב אֶת אָחִיו, ואחר כך נרדף על ידי עשיו, ואחר כך לבן ואחר כך שכם ומעשה דינה, ואחר כך מכירת יוסף, וצרת בנימין. וכמו שנאמר (איוב ג, כו) 'לֹא שָׁלוּתִי וְלֹא שְׁקֵטִי וְלֹא נַחְתִּי וְיָבֵא רָגֶז, ודרשו רבותינו פסוק זה על יעקב אבינו. אולם בסופו של דבר חזר יעקב אבינו ונפגש עם יוסף, ומאז שבע נחת. וכך היא הלבנה, בראשית החודש היא נעלמת מעינינו, ושוב חוזרת ומתגלית עד שנעשית שלימה, ונראית במילואה. וזה הרמז לעם ישראל בניו של יעקב, כי גם אם יראה כי המצב קשה, ואוייבי ישראל מרימים ראש, אל להתייאש, כי כרגע יתהפך הגלגל, חרבתם תבא בלבם וקשתותם תשברנה. עלינו לאחוז בדרכו של יעקב אבינו 'איש תם יושב אהלים' - לקבוע עיתים ללימוד התורה, ובזכות זה זוכים ישראל לגבור על אויביהם. כי התורה מגינה ומצילה.

סעודה שלישית

וַיִּירָא יַעֲקֹב מְאֹד וַיֵּצֵר לוֹ (לב, ה)

רבי יעקב מדובנא נשא משלו: בעיר אחד היו כמה חולים, ורופא אין שם. שר העיר היה גר רחוק מעיר זו, והיה לו רופא פרטי חכם ונאמן. ובאותו העיר היה גר איש יקר ונכבד, שהשר היה מחבב אותו עד למאד. והנה באחד הימים קיבל חבירו של השר איזה קאב קל בראשו, שבקלות היה אפשר להעבירו, אולם בכל זאת התחיל לצעוק בכאב: "ראשי", "ראשי", תקראו לי את הרופא של השר. חיש מהר שלחו שליח ובא הרופא ונתן לו רפואה קלה. בראות אנשי העיר שבא הרופא, כל מי שהיה לו חולי או מחלה בא אל הרופא וקיבל תרופה. וישתוממו עליו אנשי ביתו על מעשהו, ויאמר אליהם: לא על כאבי צעקתי, אלא ראיתי שבסביבה זו אוכל לקרוא לרופא הנאמן שיבוא לעיר, וממילא ירווח לכל חולי בני עירי. הנמשל: הקדוש ברוך הוא הראה ליעקב אבינו את כל הקורות שיקרה לבניו מידי אומות העולם הרשעים, וראה שאין זכות מספיק להגן עליהם מפני צריהם, על כן ברוב חסדו גלגל את הענין שיבוא עשיו לקראתו, ומה שיעקב מתפלל על עצמו יועיל שתגן זכות תפלתו על בניו עד סוף כל הדורות, והקדוש ברוך הוא הבטיחו שהוא מושיעו מכל צרותיו, כלומר גם על צרות בניו אחריו, בשעה שעם ישראל נמצא בגלות, כי ישועתו תעמוד גם לבניו, כמו שכתוב 'עֲנֵה ה' בְּיוֹם צָרָה, והטעם, 'שְׁגַבְךָ שֵׁם אֱלֹהֵי יַעֲקֹב', כלומר יצוה עליך ישועות יעקב העומדות ומוכנות מכבר.

ברכת 'והערב נא'

נחלקו הראשונים אם ברכה זו היא ברכה בפני עצמה או שברכה אחת היא עם ברכת 'על דברי תורה'. ודעת הרמב"ם ומרן השלחן ערוך והאר"י ז"ל שהיא ברכה בפני עצמה. ולכן השומע מי שמברך ברכות התורה צריך לענות 'אמן' אחר ברכת 'על דברי תורה', וכן מנהג בני ספרד. ויש מבני אשכנז שמחמירים לומר סיום ברכה זו בלחש כדי להנצל מן המחלוקת אם לענות אמן. השומע דברים שבקדושה בין ברכת 'על דברי תורה' ובין 'והערב נא' יענה, כיון שאנו נוקטים שהם שתי ברכות נפרדות. ומכל מקום יש לומר 'והערב נא' בוא"ו החיבור, שנוסח זה הוא מתוקן גם להסוברים שברכה בפני עצמה היא.

הפנה לשבת

מתוך הספר 'לעשות את השבת'

בישול מאכלי שבת

אמירת 'לכבוד שבת קודש'

בשעה שמכינים את התבשילים וכן כשמעמידים אותם על האש שיתבשלו, יש לומר 'לכבוד שבת קודש'. ועל ידי אמירה זו תתפשט קדושת השבת על הדבר ההוא ויהיה ריחו נודף כעין ריחני, וזהו שאמר "תבלין יש לנו ושבת שמו".

מצות טעימת התבשילים

מצוה לטעום את תבשילי השבת בערב שבת. וכל הטועם תבשילו בערב שבת מאריכין לו ימיו ושנותיו. סמך לזה מנוסח התפילה: 'טועמיה - חיים זכו'.

הטעימה

יש לטעום מכל תבשיל ותבשיל שהכינו בבית, ואם קנו מאכלים מן השוק יש לטעום גם מהם.

הטועם מעט מתבשילי שבת ובולע, צריך לברך ברכה ראשונה, וטוב שיכוין בפירוש שכוונתו לאכילה ולא רק לטעימה בעלמא.

ראוי שגם האיש יטעם בעצמו ממאכלי השבת, ולא יסמוך רק על טעימת האשה לבדה.

הטעימה תהיה בזמן שניתן לתקן את התבשיל אם ימצא בו איזה פגם או חסרון תבלין, ולכן אין לדחות את הטעימה סמוך ממש לחשיכה אלא יקדים לטעום מבעוד מועד.

ה. אם אין רואים את חלון ביתו מרשות הרבים, עדיף שיניח הנרות בתוך הבית בסמוך לפתח בגובה שלשה טפחים ועד עשרה, וכדרך שנתבאר לעיל.
ט. המדליק בחלון, יניח את הנרות בצד ימין, לפי ששם אין שייך הטעם של מזוזה מימין, ולכן ימין עדיף כמו בכל המצוות.

במה מדליקין

- י. מצוה מן המובחר להדליק בשמן זית זך. ואם אין שמן זית מצוי, ידליקו בשמנים שאורן זך ונקי, או בנרות שעוה שאורן צלול כמו שמן.
- יא. ומכל מקום כל השמנים כשרים לנר חנוכה, גם אם אינם נמשכים אחר הפתילה.
- יב. שמן זית הנקרא "שמן למאור" שאינו לאכילה, כשר להדליק בו. וכן הדין בשמן מר.
- יג. כל הפתילות כשרות לנר חנוכה, גם אם אין האור נתלה יפה באותם הפתילות. ומכל מקום מצוה מן המובחר ליקח צמר גפן או חוטי פשתן.
- יד. אין צריך להחליף הפתילות בכל לילה, אלא אם רוצה מדליק בהם עד שיכלו. ויש שנהגו להחליפם בכל לילה.
- טו. אין יוצאים ידי חובת הדלקת נרות חנוכה באור החשמל. לפי שצריך להקפיד על שמן ופתילה כפי שהיה הנס בבית המקדש.

א. אמרו רבותינו: הרגיל בנר חנוכה זוכה שיהיו לו בנים תלמידי חכמים. וזהו כאשר מדקדק בכל פרטי מצות ההדלקה.
ב. גם האדם המרוחק יכול להתרומם מאד בכח מצות ההדלקה.
ג. קודם ימי החנוכה יכין עצמו בלימוד הלכות החג, למען ידע את המעשה אשר יעשה.

מקום ההדלקה

- ד. המדליק נר חנוכה בפתח, יניחוהו משמאל הפתח, כדי שתהיה המזוזה מימין ונר חנוכה משמאל, והמדליק עומד בין שניהם בטלית מצויצת, ועל ידי כך יהא מסובב במצוות. ובזכות זה ניצול האדם מדינה של גהינם.
- ה. יניח הנרות למעלה משלשה טפחים (24 ס"מ) מהקרקע. ומצוה להניחם למטה מעשרה טפחים (80 ס"מ), ועל פי הסוד טוב להניחה מעט למעלה משבעה טפחים (56 ס"מ). ואם הדליקה כשהיא למטה משלשה טפחים, יכבנה ויגביהנה וידליקנה שנית בלי ברכה.
- ו. אם אין באפשרותו להניחו בפתח הבית, שלא תכבהו הרוח וכדומה, יכול להניחו על פתח המרפסת משמאל בגובה שלשה טפחים ועד עשרה, וכדרך שנתבאר למעלה.
- ז. מי שגר בקומה גבוהה שאין לו פתח פתוח לרשות הרבים, יניח הנרות בחלון הפונה לרשות הרבים.

שיעורים לנשים

מידי יום ט"ו כתקיימים טיעורי תורה לנשים, בנצטא' הבית היהודי, וצוד בטעה 20.30, בבית הכנסת "תפילה לכטה".
להתעדכנות בפעילות, נא לטלוח הודעה: 058-764-7844 (אפכת)

שיעור חדש במוצאי שבת

הננו שמחים להודיע כי בצאת השבת מיד לאחר תפילת ערבית, מתקיים שיעור בהלכות השייכות לעניני הבית היהודי.

התודה והברכה

לכל המתפללים היקרים אשר השתתפו ברכישת הספרים החדשים לספריית בית הכנסת, נותרו ספרים אחרונים שעדיין לא נתרמו. המעוניינים להשתתף יפנו לרב בית הכנסת או לר' בראל בסט, וזכות הרבים תלוי בהם.

זמני התפילות:

- ימים א-ה:**
שחרית - 5.30
מנחה - 16.20
ערבית מנין א' - 16.55
ערבית מנין ב' - 20.00
- יום ו' ערב שבת:**
מנחה - 16.20
- שבת קודש:**
שחרית - 7.30
שיעור בגמרא - 13.00
תהלים לילדים - 14.15
שיעור בהלכה - 14.45
מנחה - 15.45
סעודה שלישית - 16.15
ערבית מוצ"ש - 17.10

לרפואת משה בן מרים הי"ו

הכנה מעשית לחנוכה

הננו שמחים להודיע כי בס"ד מתקיימים בבית הכנסת שיעורי תורה מידי יום ביומו, מפי רב בית הכנסת
הרב משה יוחאי רז שליט"א
במגוון נושאים מרתקים
בהלכה, גמרא, אגדה, מוסר ועוד
ימים א - ה: 19.00
לאחר מכן תפילת ערבית - 20.00
ביום שבת קודש:
שיעור בהלכות שבת בשעה 14.45
מוצאי שבת: לאחר תפילת ערבית
בא ורכוש ידיעה עקיפה בכל חלקי התורה!
כיבוד קל שמעו ותחי נפשכם!

פרנס השבוע

להצלחת ולרפואת

יקיר שלום בן שרון הי"ו

השי"ת ישמר וירפאהו וימלא משאלותיו לטובה ולברכה.

הגליון מוקדש לרפואתם השלימה, של:

משה בן ליאנה הי"ו, מאור נסים בן הזבית יהל הי"ו, רפאל בן אסתר הי"ו, יצחק בן עישה הי"ו, יצחק בן גרציה הי"ו, יעקב בן ברכה הי"ו, עמי בן סמדר הי"ו, נסים בן ג'ולי הי"ו, חיים בן ברויה הי"ו, מרדכי בן חביבה הי"ו, אחי רוחמה בת פולט תחי', מוניק בת סוליקה תחי', שרון שרה בת דליה תחי', חותם בת ורד תחי', אורטל נועה בת רבקה תחי', נורה בת דינה תחי', סופיה בת זילכה תחי', רבקה בת גילה תחי', שולה סעדה בת בתיה תחי', ציונה בת בניה תחי', סוזן בת יקוט תחי', שושנה בת תמר תחי', רוני בת מאירה תחי', עליזה בת תמר תחי', רחל בת טובי תחי', וכל הפצועים בתושחי הי"ו אנא, הקדש מזמנך פרק תהלים אחד לרפואתם!

הספרים שיאירו לך את ימי החנוכה!

"אור שנתח" - הליכות והנהגות לחנוכה

מאת הגאון הרב אלעזר רז שליט"א

"מנורת זהב" - הנהגת ימי החנוכה בשרשיה ובטעמיה

מאת הרב משה יוחאי רז שליט"א

להשיג: 052-764-7844 או 058-445-6041

הגליון לרפואתן השלימה של

אתי רוחמה בת פולט תחי'

מוניק בת סוליקה תחי'

ניתן לסייע בהדפסת הגליון ולהנציח שמות יקיריכם, לברכה להצלחה, ולהבדיל לעלוי נשמה. וזכות התורה תעמוד בעדכם!